

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Co/321/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223593
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Murgaš
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1512223593.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava, zast. advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti žalovanej: Slovenská republika, zast. Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody 2.100 eur a nemajetkovej ujmy 10.068,24 eur s prísl., na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V z 26. mája 2015 č. k. 39C/156/2012-366 a na odvolanie žalobcu proti výzve zo dňa 5. novembra 2014 č. k. 39C/156/2012-348, pomerom hlasov 3:0, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odvolanie žalobcu proti výzve súdu prvého stupňa zo dňa 5.11.2014 č.k. 39C/156/2012-348 sa **o d m i e t a .**

Žalovanej sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil dovolacie konanie voči rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/278/2014-316 zo dňa 2.6.2014 a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že dňa 10.10.2014 mu bolo doručené dovolanie žalobcu, ktorým napadol rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/278/2014-316 z 2.6.2014, ktorým tento súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa č.k. 39C/159/2012-231 zo 14.3.2014. Súd prvého stupňa poukázal na ust. § 5 ods. 1 písm. a/ a § 8 ods. 1 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a uviedol, že podaním dovolania vznikla žalobcovi poplatková povinnosť. Preto ho dňa 5.11.2014 vyzval, aby v lehote 10 dní zaplatil súdny poplatok za dovolanie vo výške 40 eur a poučil ho o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku. Právny zástupca žalobcu predmetnú výzvu prevzal dňa 12.11.2014. Lehota na zaplatenie súdneho poplatku uplynula dňa 24.11.2014. Keďže žalobca v určenej lehote súdny poplatok nezaplatil, pričom nejde o prípad v zmysle § 10 ods. 2 zákona o súdnych poplatkoch, kedy možno v konaní pokračovať bez zaplatenia súdneho poplatku, súd prvého stupňa konanie podľa § 10 ods. 1 zákona o súdnych poplatkoch zastavil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že súdny poplatok za dovolanie nie je povinný zaplatiť. Uviedol, že súd prvého stupňa mu napadnutým uznesením uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok za dovolanie vo výške 40 eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov. Žalobca však mal za to, že podľa uvedenej položky sa poplatok vyrubuje len za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom a ďalšie úkony vo veci samej (odvolanie, dovolanie a pod.) spoplatneniu nepodliehajú, tak

ako je to pri položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov. Podotkol, že podal dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu a nie žalobu. Súd prvého stupňa preto nie je oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Žalobca mal za to, že jeho právne závery sú v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2007 sp. zn. 4Cdo/39/2007, z ktorého vyplýva, že za súdne konania, ktoré nie sú uvedené v prílohe zák. č.71/1992 Zb., sa súdne poplatky nevyberajú; v takomto prípade poplatková povinnosť nevzniká a analogické určenie výšky súdneho poplatku neprichádza do úvahy. Poukázal na skutočnosť, že v prílohe zák. č. 71/1992 Zb. nie je jasne a jednoznačne stanovená poplatková povinnosť za podanie dovolania voči rozhodnutiu súdu o žalobe na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom. Poplatková povinnosť mu preto bola uložená v rozpore so zák. č. 71/1992 Zb. v prípade, keď ju nemal, čo predstavuje zásah do jeho základného práva na súdnu ochranu zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, v spojení s čl. 12 ods. 1 a čl. 13 ods. 1 písm. a/ Ústavy SR. Žalobca zdôraznil, že použitie analógie legis v prípadoch vyrubenia súdneho poplatku je vzhľadom na čl. 59 ods. 2 ústavy vylúčené. V dôvodoch svojho odvolania žalobca ďalej uviedol, že podľa ust. § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa poplatky vyberajú podľa predpisov účinných do tohto dátumu, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012. Keďže v danej veci podal žalobu pred 1.10.2012, je nutné v súvislosti s podaným dovolaním aplikovať právny stav platný do 30.9.2012, kedy podľa ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom bolo od poplatku vecne oslobodené.

Odvolací súd, ktorý bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Podľa § 10 ods. 1 prvá a druhá veta zák. č. 71/1992 Zb., ak nebol zaplatený poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania alebo dovolania, prvostupňový súd vyzve poplatníka, aby poplatok zaplatil v lehote, ktorú určí, spravidla v lehote desiatich dní od doručenia výzvy; ak aj napriek výzve poplatok nebol zaplatený v lehote, 5a) súd konanie zastaví. O následkoch nezaplatenia poplatku musí byť poplatník vo výzve poučený.

Odvolací súd má zhodne so súdom prvého stupňa za to, že podaním dovolania vznikla žalobcovi v zmysle § 5 ods. 1 písm. a/ zák. č. 71/1992 Zb. poplatková povinnosť, pričom súdny poplatok za dovolanie sa vyberá vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku (§ 6 ods. 2 posledná veta zák. č. 71/1992 Zb.). Keďže žalobca s podaním dovolania súdny poplatok neuhradil, súd prvého stupňa postupoval správne, keď ho výzvou z 5.11.2014 vyzval na zapltenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40 eur podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v spojení s § 6 ods. 2 posledná veta zák. č. 71/1992 Zb. v lehote 10 dní od jej doručenia a poučil ho o následkoch nezaplatenia súdneho poplatku (t. j. o zastavení odvolacieho konania). Právny zástupca žalobcu prevzal túto výzvu na zapltenie súdneho poplatku dňa 12.11.2014. Posledný deň desaťdňovej lehoty na zapltenie pripadol na 22.11.2014 (sobotu), a preto sa v zmysle § 122 ods. 3 Obč. zák. presunul na najbližší pracovný deň, t. j. 24.11.2014 (pondelok). Žalobca však v tejto lehote ani po jej uplynutí súdny poplatok za dovolanie nezaplatil. Súd prvého stupňa preto postupoval správne, keď odvolacie konanie zastavil pre nezaplatenie súdneho poplatku.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza, že položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu zákona č. 71/1992 Zb., bola do Sadzobníka vložená novelou zákona č. 71/1992 Zb. vykonanou zákonom č. 286/2012 Z.z., ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.10.2012. Súčasne bol touto novelou do zákona č. 71/1992 Zb. vložený § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.9.2012 sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.9.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.9.2012. Do 30.9.2012 konanie o náhradu škody spôsobenú nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z. nebolo uvedené v Sadzobníku súdnych poplatkov a v ust. § 4 ods. 1 písm. k/ zákona č. 71/1992 Zb. v znení účinnom do 30.9.2012 bolo výslovne uvedené, že toto konanie je vecne oslobodené od súdnych poplatkov. S účinnosťou od 1.10.2012 však bolo uvedené ustanovenie zo zákona č. 71/1992 Zb. vypustené zákonom č. 286/2012 Z. z. Tento typ konania tak od 1.10.2012 už nie je vecne oslobodený od súdnych poplatkov.

Vzhľadom na znenie ust. § 6 ods. 2 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb., podľa ktorého, ak je sadzba poplatku ustanovená za konanie, rozumie sa tým konanie na jednom stupni, pričom zákonodarca rozlišuje medzi žalobou (návrhom na začatie konania), odvolaním, dovolaním, by žalobcovi v súvislosti s § 18ca zákona č. 71/1992 Zb. nebolo možné uložiť povinnosť zaplatiť poplatok za dovolanie iba v prípade, ak by ho podal pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., ktorým bola zavedená položka 7a Sadzobníka súdnych poplatkov, t. j. pred 1.10.2012. V prejednávanej veci dovolacie konanie začalo až za účinnosti zák. č. 71/1992 Zb. v znení zák. č. 286/2012 Z. z. Žalobcovi preto podaním dovolania vznikla povinnosť zaplatiť poplatok za dovolanie vo výške 40 eur (2 x 20 eur) v zmysle položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov v znení účinnom v čase podania dovolania v spojení s § 6 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb.. Na uvedené nemá vplyv skutočnosť, že žalobca podal žalobu na súd ešte pred 1. 10. 2012 a to dňa 27.9.2012, keďže dovolacie konanie bolo nepochybne začaté až po tomto dátume podaním dovolania z 9. 10. 2014. Rovnako nedôvodné sú aj odvolacie námietky žalobcu týkajúce sa svojvoľného rozširovania okruhu úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti súdom prvého stupňa. Z ust. § 6 ods. 2 posledná veta zák. č. 71/1992 Zb. totiž priamo vyplýva, že za dovolanie sa vyberá súdny poplatok vo výške dvojnásobku poplatku ustanoveného v sadzobníku. Pokiaľ teda v položke 7a Sadzobníka súdnych poplatkov je stanovená výška poplatku zo žaloby na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom 20 eur, je v nadväznosti na uvedené potrebné v dovolacom konaní vybrať súdny poplatok v dvojnásobnej výške, t. j. 40 eur. Nejde pritom o rozširovanie okruhu úkonov podliehajúcich poplatkovej povinnosti, keďže v Sadzobníku súdnych poplatkov je stanovená sadzba súdneho poplatku za konanie na prvom stupni a podľa § 6 ods. 2 posledná veta zák. č. 71/1992 Zb. tak možno určiť aj sadzbu súdneho poplatku za dovolanie. Neobstojí teda ani poukaz žalobcu na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.3.2007 sp. zn. 4 Cdo 39/2007, ktorý sa vzťahuje na odlišný skutkový základ a v prejednávanej veci nie je aplikovateľný.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdil podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Súd prvého stupňa výzvou zo dňa 5.11.2014 č. k. 39C/156/2012-348 vyzval žalobcu, aby zaplatil súdny poplatok za dovolanie 40 eur do 10 dní od doručenia výzvy.

Proti tejto výzve podal žalobca odvolanie a navrhol, aby ju odvolací súd zrušil. V tomto odvolaní namietal rovnaké skutočnosti ako v odvolaní proti napadnutému uzneseniu z 26. mája 2015 č. k. 39C/156/2012-366, ktoré odvolací súd týmto rozhodnutím potvrdil. V podstate svoje odvolanie odôvodnil tým, že nie je povinný zaplatiť poplatok za dovolanie, pretože poplatok podľa položky 7a Sadzobníka súdnych poplatkov sa vyrubuje iba za žalobu, a teda nie za dovolanie. Ďalej poukázal na § 18ca zák. č. 71/1992 Zb. a uviedol, že žalobu podal na súd prvého stupňa ešte pred 1.10.2012, teda pred účinnosťou zák. č. 286/2012 Z. z., ktorým bol zmenený zák. č. 71/1992 Zb., a preto je konanie podľa § 4 ods. 1 písm. k/ zák. č. 71/1992 Zb. účinného do 30.9.2012 od poplatku vecne oslobodené.

Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie treba odmietnuť.

Súd prvého stupňa vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie výzvou, teda nie rozhodnutím - uznesením. Výzva na zaplatenie súdneho poplatku nie je žiadnou formou rozhodnutia a odvolanie preto proti nej nie je prípustné.

Z týchto dôvodov odvolací súd odvolanie odmietol analogicky podľa ust. § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v zmysle § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a ich náhradu úspešnej žalovanej nepriznal, pretože jej v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.